

GAZETA ROLNICZA

Wychodzi 1 raz w tygodniu: w piątki.

(Odbitka „Śląskiej Gazety Ludowej”).

Prenumera:

W kraju rocznie 10 zł, półrocznie 5 zł,
kwartalnie 2'50 zł, numer pojedynczy 20 gr

Wydawca: Śląskie Tow. Wydawnicze w Cieszynie.

Nr. Konta w P. K. O. w Katowicach 306.901.
Redakcja i Administracja: Cieszyn, Konwikłowa 8. Telefon 214.

Cena ogłoszeń:

Wiersz garmondowy 90 gr. przy wielo-
razowym umieszczeniu zniżka.

Numer 41.

W Cieszynie, dnia 7 października 1932.

Rocznik III

Pomiędzy teorią a potrzebami życia.

I.

Ogromna różnica pomiędzy cenami płodów rolnych i hodowlanych z jednej strony a cenami artykułów przemysłu z drugiej, owe słynne „nożyce”, doprowadziły do niebywałej nędzy miliony chłopów polskich i zabiły ich siłę kupna. To też w ostatnim czasie temat ten nie schodzi z łamów prasy i staje się przedmiotem obrad różnych instytucji rolniczych jako odruch na demonstracje podjęte przez zorganizowane politycznie włościactwo.

Nie potrzeba być filozofem, ażeby stwierdzić przyczyny owych „nożyc”. Wskutek nadprodukcji w rolnictwie i kurczenia się obiegu pieniężnego nastąpiła masowa podaż produktów rolnych i ceny spadły w sposób niebywały. Zjawisko to nie objęło artykułów przemysłu, gdyż przemysł zorganizowany w KARTELE, potrafił usztywnić ceny artykułów przemysłu.

Stąd różnica wielka pomiędzy poziomem cen artykułów przemysłu a cenami produktów rolnych i hodowlanych.

Zorganizowane włościactwo, słusznie upatruje przyczynę tego stanu rzeczy, owych nożyc, w kartelach i rozpoczęło przeciwko nim walkę. Pojawiły się liczne artykuły w prasie ludowej, doszło nawet do demonstracyjnych strajków rolniczych, a dalsze strajki są zapowiedziane. Pod presją opinii publicznej prasa sanacyjna nie odważyła się wystąpić w obronie karteli, które wspierały finansowo jej dążenia polityczne, przeciwnie, część prasy sanacyjnej zaatakowała je, próbując wprowadzić w błąd opinię publiczną, gdyż w rzeczy samej ze strony sanacji kartelom żadne niebezpieczeństwo nie grozi, o ile w dalszym ciągu płacić będą na różne cele polityki sanacyjnej. Niemniej wystąpienie części prasy sanacyjnej przeciwko kartelom uczyniło walkę z kartelami tematem modnym i ostatnio cały szereg sanacyjnych instytucji rolniczych zajęło się kwestią roli karteli na gruncie życia gospodarczego w Polsce. Nie pozostała w tyle także Śląska Izba Rolnicza, która na podstawie referatu prof. Ciechomskiego problem ten rozpatrywała na pełnej radzie. Nie znamy przebiegu dyskusji i uchwał Rady, ale znany jest referat prof. Ciechomskiego, wygłoszony na posiedzeniu rady, a następnie wydrukowany w „Rolniku Śląskim” pod tytułem: „Stanowisko rolnictwa wobec karteli i zacji”. Referat ten stara się ująć sytuację gospodarstwa rolnictwa w całokształcie i z natury rzeczy dotyka innych jeszcze problemów obok kwestji karteli.

Stanowisko prof. Ciechomskiego w sprawie stosunku rolnictwa do karteli jest w zblizeniu następujące:

Kartele i monopole usztywniają ceny odnośnych artykułów w odróżnieniu do elastycznej ceny w wolnej konkurencji.

Zasada łączenia się producenta w kartele i trusty jest słuszna, o ile nie zachodzi niebezpieczeństwo nadmiernej podwyżki tej zasady przez nadmierne podnoszenie ceny artykułów w ten sposób zmonopolizowanych.

Rolnictwo nie może przeciwstawić kartelom przemysłowym jednolitego kartelu rolniczego z powodu dużej liczby producentów, zróżniczkowanej produkcji i z powodu pewnych cech w charakterze rolnika mało przystosowanego do solidarności zbiorowej.

Obrona frontu rolniczego przed kartelami nasuwa referentowi następujące dostrzeżenia:

Walka drogą ograniczenia zakupu produktów przemysłowych w postaci odwetu powoduje za daleko posuniętą ekstensyfikację, a w dalszych skutkach upadek rolnictwa.

Przemysł i handel, chociaż znają rolę rolnictwa w produkcji przemysłowej (rolnik jest głównym konsumentem tych artykułów), to w chwili obecnej myśla tylko o ciasno pojętej obronie własnego interesu.

Polska ponownie wybrana do Rady Ligi Narodów.

W dniu 3 października b. r. Zgromadzenie Ligi Narodów wybrało Polskę ponownie na 3 lata do Rady.

Co przyniesie nam sesja Sejmu Śląskiego.

Może wreszcie doczekamy się ustawy o ustroju wewnętrznym województwa.

Rada Wojewódzka ustaliła wreszcie projekt o wewnętrznym ustroju Woj. Śląskiego. Brzmienie ustawy jest dotąd tajemnicą. Wiadomo jednak, że sanacja chce zwiększyć autonomię. Jaki będzie los ustawy i wogóle los Sejmu, trudno orzec. „Polska Zachodnia” jest pełna optymizmu, bardzo umiarkowanie wypowiada się także „Polonia”. Czy to gruchanie przedsejmowe sanacji z opozycją potrwa w dalszym ciągu, niedaleka przyszłość okaże. Na wszelki wypadek sanacja gorączkowo wchodzi w „teren” i organizuje N. Ch. Z. P., budząc wszędzie „placz i zgrzytanie zębów”.

Okręt „Niemen” zatonał koło Goetoborga.

Załoga została uratowana.

Koło Göteborga zatonał statek handlowy „Niemen”, własność „Żegluga Polskiej”, a to wskutek zderzenia z drugim okrętem. Załoga statku została po 8 minutach uratowana. Statek wioził ładunek węgla i był ubezpieczony. Kapitan, zrzucony przy zderzeniu z mostka, został ranny w rękę.

Niemniej jednak zadzwonił natychmiast na alarm, wzywając załogę na pokład. Rzucono się do spuszczenia łodzi ratunkowych. „Niemen zatonał w 7 minut po zderzeniu.

Załoga wioślując, utrzymała się na morzu w ciągu 7 godzin. Zauważona wreszcie została przez parowiec szwedzki „Kronprincesa Margareta”, przyczem okazało się, że wielu z pośród rozbitków jest rannych.

Straszliwy huragan.

Nad wyspą Portoriko przeszedł straszliwy huragan. Zginęło około 200 ludzi. Kilka tysięcy jest rannych.

Hiszpanie wywłaszczają swoich obszarników.

Parlament hiszpański wywłaszcza bez odszkodowania swoich obszarników, by zniszczyć element wrogi republice. Ale też sprawy agrarne tworzą najważniejszą sprawę państwową, podobnie jak w Polsce. Separatyzm i reforma rolna to były w Hiszpanii najważniejsze siły rewolucyjne.

Te właśnie dwa cele przyświecały „cichej” rewolucji w kwietniu ubiegłego roku. Nietyle idealne dobra w postaci wolności obywatelskiej (niezbyt zresztą ograniczonej i przedtem) nęciły rewolucyjne masy hiszpańskie, ile raczej **głód ziemi i autonomia krajów**, nie mówiących po kastylsku.

Głód ziemi parł chłopów południowej Hiszpanii do rewolucji agrarnej. 7½ milionów parobków, bezrolnych i małorolnych z odwieczną zazdrością spoglądało na potężne latyfundijskie Andaluzji i Estremadury. W krajach

tych przeciętny właściciel ziemski posiadał 1000 do 1500 hektarów. Gospodarkę prowadził prymitywną. Fornali do pracy wynajmował na krótki okres: oddzielnie na zasiew, oddzielnie na zbiory. Zbyteczne chyba dodawać, że i płaca była minimalna. Z tych więc kilkunastu lub kilkudziesięciu dni pracy miały utrzymać się przez rok cały miliony bezrolnych. Nielepiej przedstawiała się sprawa drobnych dzierżawców rolnych, którzy z racji wysokich czynszów ledwo mogli powiązać koniec z końcem.

Zgodnie z opracowanym planem reformy rolnej, corocznie od 60 do 75 tysięcy włości otrzymywać będzie rolę na własność; wielkość rozparcelowanych działek wahać się będzie od 5 do 30 hektarów. Rząd pośpieszy nowym właścicielom rolnym z pomocą kredytową.

Walka przez wstrzymanie się rolników od zakupu artykułów przemysłu to jakby „walka pozycyjna” dwóch frontów, walka zgoła beznadziejna.

Winę obecnego stanu rzeczy ponosi także rolnictwo, gdyż dotąd się nie zorganizowało.

Rozumna opinia fachowo-rolnicza powinna ustalić wytyczną relację pomiędzy artykułami przemysłu a płodami rolnymi i hodowlanymi w handlu.

Głosłowny protest przeciwko „nożycom” będzie bezskuteczny; tylko systematyczna praca fachowo-rolnicza nad wartością produkcji (?) może się przyczynić stopniowo do usunięcia chaosu w powojennym układzie cen.

Spółdzielczość rolniczo-handlowa (zwłaszcza w zakresie artykułów hodowlanych) wskutek nieudolności kierownictwa i zrzeszonych upada i nie przychodzi rolnikowi w sukurs.

Rolnik będzie musiał wybrać jedną z dwóch dróg:

ALBO OPANOWAĆ HANDEL PRODUKTAMI ROLNEMI DROGĄ ROZWOJU SPÓŁDZIELCZOŚCI, albo WEJŚĆ W ŚCISLE POROZUMIENIE z HANDELEM (referent oświadcza się za tem ostatniem).

Szkolnictwo rolnicze musi wytworzyć nowe pokolenie ludzi obeznanych ze spółdzielczością i racjonalnym prowadzeniem handlu.

Droge **ODDŁUŻANIA ROLNIKÓW** i zmniejszenia ciężarów przez inflację autor odrzuca, nie dotykając bliżej wielkiej kwestji oddłużenia.

Wobec karteli przemysłowych referent doradza taktykę „uczciwej gry”. Na wyzysk jego zdaniem odpowiedzieć należy odwetem, chociaż poprzednio uważał walkę tę za beznadziejną i porównywał ją z walką pozycyjną.

Wobec handlu autor doradza kompromis lub walkę w oparciu o spółdzielczość.

Referent kończy wezwaniem do współpracy zarówno wewnętrzno-rolniczej jak na gruncie całego gospodarstwa społecznego, a sądzi, że ramy tak pojętej szerokiej współpracy pomiędzy przemysłem i handlem a rolnictwem stworzył zjazd samorządów gospodarczych, powołując do życia Komisję Międzyzbiową.

Referat prof. Ciechomskiego tak dobitnie charakteryzuje połowiczne metody działania naszych, opanowanych przez sanację instytucji rolniczych, że trzeba mu poświęcić trochę uwagi i zastanowić się nad tem, czy droga wskazana przez niego rolnikom, a zwłaszcza chłopom, nie jest teoretycznym domkiem z kart, który łatwo się rozlecieć może za łada podmuchem, albo czy nie jest conajmniej zbyt nierealną dla współczesnego pokolenia. Na pytania te postaramy się odpowiedzieć w następnym numerze.

(D. n.)

J. R.

